

[Justitsministeren.]

lignende situation foreligger. Han anfører således — et citat — følgende:

„Alligevel må vi erkende, at der i efterkrigstidens krav om dødsstraf for krigsforbrydere ligger et vist argument.“

Han siger lidt senere:

„Dødsstraffen er i virkeligheden blot en videreførelse af tanken om den totale krig og det totale beredskab. Oprindeligt var krigen et anliggende for lejetropper; sidenhen blev hele den værnepligtige ungdom impliceret og nu til allersidst befolkningen i dens helhed. Når vi accepterer dødsstraffen for lovovertrædelse i forbindelse med krig og besættelse, er det krigens lov, vi dermed giver os ind under. Det er ikke et juridisk eller moralsk anliggende, men et rent taktisk spørgsmål.“

Han anfører endelig til slut:

„Det er — betegnende nok — ofte de samme mennesker, og iøvrigt ikke altid de ringeste, der er afrustningsfolk og dødsstrafmodstandere. Det er ikke nemme roller at udfylde i disse år, og en vis gåen på akkord må nu for mange fremtræde som en nødvendighed, uden at den principielle målsætning af den grund tabes af syne.“

Jeg tror i og for sig, at den løsning, som nu foreslås, lige så vel som den løsning, det oprindeligt fremsatte forslag havde, er nogenlunde i overensstemmelse med de synspunkter, professor le Maire i sin tid gik ind for.

De nærmere regler for fuldbyrdelse af dødsstraf tænkes fastsat ved kongelig anordning, og jeg har ikke på nærværende tidspunkt taget nærmere stilling til anordningens indhold. Forsåvidt disse lovforslag vedtages her i rigsdagen, vil det være nødvendigt at fremsætte nogle regulerende lovforslag bl. a. vedrørende formelle ting i retsplejeloven og i presseloven.

I anledning af de forskellige bemærkninger, der blev fremsat her i dag, skal jeg kun fremføre ganske enkelte betragtninger.

Det ærede medlem hr. Thestrup berørte forskellige spørgsmål, som forsvarsministeriet var gået ind for, og jeg tror, jeg må slutte mig til det ærede medlems betragtning om, at de af forsvarsministeriet fremsendte bemærkninger, i det omfang de ikke allerede nu er taget i betragtning, bør drøftes i den kommission, der behandler den militære straffelov.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen rejste spørgsmålet om fortolkningen af §§ 104, 109 og 110. Jeg mener, jeg i det væsentlige kan tiltræde de betragtninger,

det ærede medlem fremsatte. Men jeg må naturligvis tage det forbehold, at det jo til syvende og sidst er domstolsspørgsmål. Forsåvidt angår spørgsmålet om forsæt i forbindelse med § 109, kan jeg henvise til den eksempelgivelse, der findes i den af det sagkyndige udvalg afgivne betænkning side 41. Jeg tror, de eksempler, der der opremses, stemmer med det ærede medlems tanke.

Det ærede medlem var inde på, om det var hensigtsmæssigt at tage stilling til forslaget vedrørende dødsstraf i den form, hvori det nu foreligger, og anbefalede, at man udskød behandlingen af denne sag til et senere tidspunkt. Jeg for mit vedkommende tager afstand fra denne tanke; jeg tror, det er hensigtsmæssigt og rigtigt, at disse to problemer løses under eet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte en række meget kritiske betragtninger, hvis indhold dog i realiteten var af ganske samme art som de betragtninger, det ærede medlem tidligere har fremsat. Det ærede medlem anførte, at der var fremsat protest fra den juridiske videnskabs mest anerkendte autoriteter, men dette synes jeg dog jeg må tage afstand fra, da også vore højt ansete jurister er gået ind for forslaget. At der har været betænkeligheder ved forslaget, at der har været tvivl og usikkerhed, er jo blevet fremhævet fra alle sider.

Det ærede medlem berørte forslagens forbindelse med kommunisterloven i USA. Jeg finder kun anledning til at sige, at dette lovforslag i hvert fald ikke fra min side er motiveret med, at der i USA er fremsat forslag om at kriminalisere visse former for politisk virksomhed. Motiveringen for det foreliggende lovforslag er, som jeg sagde før, at de gældende bestemmelser i kapitel 12 og 13 ikke er tidssvarende. Det er ikke forslagens hensigt at ramme lovlig politisk virksomhed; sådan virksomhed kan ikke kaldes forberedelse af bistand til fjenden, som § 102 alene siger til. Den kritik af domstolene og anklagemyndigheden, som det ærede medlem fremsatte, skal jeg blot tage afstand fra.

Det ærede medlem stillede et spørgsmål vedrørende en ordning med skytte- og gymnastikforeningerne — således forstod jeg det ærede medlems spørgsmål. Jeg kan kun sige, at jeg ikke er bekendt med den ordning, som efter det ærede medlems oplysning skulle være truffet —, mere ser jeg mig ikke i stand til at sige om dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann berørte spørgsmålet om forslagens forbin-